

**Elkésett beszámoló
(2-3. oldal)**

**Fejezetek Lin-csiről
(4. oldal)**

**A HANG hangjai
(5-6. oldal)**

**Az orosz lelkiület
(7. oldal)**

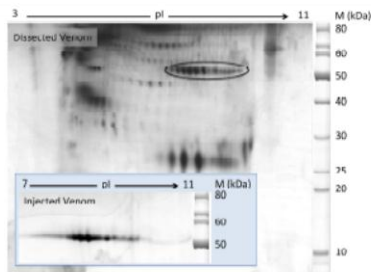
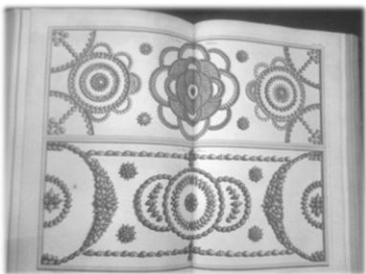
**Okos-e a kos?
(9-11. oldal)**

Elkészett beszámoló

Idestova 3 hónapja maroknyi csapatunk közösségépítő fagyoskodást tartott az MTA székháza előtt, majd - amint mindenki megérkezett - besorjáltunk az épületbe, hogy rövid időn belül egy nagy Vasarely képpel díszített kis előadóteremben találjuk magunkat. Itt megnéztük a könyvtár alapításáról, bővüléséről, fejlődéséről és viszontagságairól szóló bemutatkozó videót. Megtudtuk többek között, hogy a könyvtárat 186 éve, 1826-ban gróf Széchenyi István kezdeményezésére alapították, és hogy e célra gróf Teleki József felajánlotta 30000 kötetes családi gyűjteményét. Belegondolva, hogy ma, amikor a könyvnyomtatás széles körben elterjedt, sem túl gyakori, hogy valakinek ekkora gyűjteménye legyen. Ehhez mérten Teleki felajánlása igazán nagylelkű gesztusnak tekinthető.

A videó után az irattár könyvtárát néztük meg, aminek olyannyira könyvtár hangulata volt, hogy méltán tanulhatna tőle az ország többi könyvtára is. Mindenképpen meg kell említenem a könyvtár egyik megbecsült ritkaságát, a „kígyós könyvet” (egy XVIII. sz.-i természettudományos könyv), amely jó méteres méretén és tetemes súlyán kívül gyönyörű rézkarcaival is lenyűgözött minket. Bele sem merek gondolni, mennyi időbe kerülhetett, amíg egy-egy kígyó méteres ábráját megalkották. Egy-egy ilyen kép¹ elkészítése ugyanis nemcsak a rézkarctechnika nehézsége és a kép méretei miatt elképesztő teljesítmény, hanem a

tudományos szempontoknak megfelelő precíz kidolgozottság miatt is (a kígyónál a fej pikkelyeinek alakja, mérete és száma faji azonosításra alkalmas bélyeg, így centire és darabra stimmelniük kell). Egy másik, hasonló méretű könyvben

¹ Ábraanyag (részlet) a könyvből és az egyik legújabb csigákkal foglalkozó cikkből (forrás: Violette és mtsai. Recruitment of Glycosyl Hydrolase Proteins in a Cone Snail Venomous Arsenal: Further Insights into Biomolecular Features of *Conus* Venoms, 2012)

más állatok kaptak helyet. Megnézve egy csigákból összeállított ábrát, elgondolkodtam a tudományos világnézet változásain...

A könyvtárban szabad nézelődésre is kaptunk időt. Ekkor jórészt a kígyós könyvet lapozgattam, de szintén nagy élmény volt, hogy a Nyugat eredeti példányai közül kikereshettem azt, amelyik nagymamám születésének hetében (1922. november 11-én) jelent meg. Az egyszerű tény, hogy előtte még körülbelül három polcot megtöltöttek a korábban megjelent példányok, egy pillanatra rádöbentett, milyen hosszú is száz esztendő.

Továbbhaladva egy „titkos” lépcsőházon keresztül jutottunk át az irattárba, ahol több művet is előkészítettek nekünk, így Bolyai János Appendixét és Eötvös Loránd okleveleit és mérési naplóját is (precizitásban példát vehetnénk róla ☺). A személyes leveleket nézegetve első gondolatom az volt, hogy kegyeletsértés és tiszteletlenség ezeket a leveleket (többé-kevésbé) nyilvánossá tenni. Én sem szeretném, ha halálom után bárki elolvashatná a magánlevelezésemet.

Majd az jutott eszembe, hogy az évek múlásával a híres név mögül elkopik az Ember, egy évszázad után csak a név és a találmány marad – a köztudatban az ember, a feltaláló, feledésbe merül. Így válik a feltaláló előtti legnagyobb tisztelgéssé, ha nemcsak a találmányát és a nevét, de azt is megőrizzük, akit a név takart.

Tisztelet vagy tiszteletlenség? - máig nem sikerült eldöntenem. Az viszont biztos, hogy a megőrzött levelek emlékeztetnek miket arra, hogy ők is olyan hűs-vér emberek voltak, mint amilyenek mi vagyunk. És ha nekik sikerült, nekünk is sikerülhet.

Az irattár után visszatértünk az előadóterembe, ahol az MTA könyvtárának főigazgatója, Náray-Szabó Gábor tartott nekünk egy rövid előadást. Megtudtuk, hogy mi a különbség az alap kutatás és az innováció között, és miért lenne előnyös Magyarországon a technikai fejlődést és hasznot hozó innovációt támogatni. A természettudományos kutatások globalizált jellege miatt csak azokat az alap kutatásokat érdemes támogatni, amelyekből már jelenleg is jelentős eredményeket tudunk felmutatni nemzetközi szinten. Így a jövőben több támogatásra számíthatnak az agy és az idegrendszer (nemzetközileg 5-10. legjobb között), valamint a biokémia és molekuláris biológia kutatói. Az Akadémia céljai közt szerepel a felsőoktatás és az Akadémia közelítése, fontosnak tarják a jelenleg széles körben elterjedt „bratyizás” helyett a tisztességes verseny és a minősítési rendszer támogatását, a fiatalok foglalkoztatását, a tehetségek itthon tartását.

Biológusként nagyon örültem ennek az előadásnak, hiszen a magyar kutatás jövője közvetlenül érint. Jó volt hallani, hogy a hallgatóként látott problémákat az Akadémián is felmérték, és dolgoznak a megoldáson. A fiatalok itthon tartásához külön szorítok, remélem, sikerrel járnak.

Bizton állíthatom, közülünk is sokan szívesen maradnának itthon.

Pató Zsuzsanna és Mucsi Márton

SU-LA-CE: Feljegyzések Lin-csiről (35. tanmese)

Ide figyelj, Tao-vu! – fordult egy nap szerzetestársunkhoz Lin-csi a Keleti Csarnokban.

– Okos fiú létedre nagyon nagy hülye vagy ám! – Szavai úgy hangzottak, mint a botütés. Lin-csi semmit és senkit nem kímélt soha, de szerzeteseit ritkán bántotta. Túlzásai költőiek voltak inkább, erős jelzőit stílusértékükért használta, nem durva jelentésükért.

Indulataival is felrázni, ébresztetni akart minket, sohasem sebet ejteni. Mindenki tudta, aki ismerte. Most azonban másképpen szólt a hangja.

– Amit tervezel, nemcsak butaságra vall, de jellemhibára is. Az ész csapdájába estél, pedig mennyire óvtalak benneteket! Megint az ész, az ész, a legsötétebb bajkeverő! Menj, indulj, járd végig a Középső Birodalom minden könyvtárát, ahogy tervezed, de tudd: nem lelsz a könyvekben megváltásra! Okoskodással nem tudod magad kimenekíteni ebből a világból. Nem tudod levetni tökéletlenséged gyalázatát, nincs recept az üdvözülésre. Főleg nem az írásjegyek burjánzó erdeiben, az ész birodalmában. Okosabb, aki csendben a fenékén marad.

Az ész rabláncra fűzi minden képességedet. Igába hajtja értékes tulajdonságaidat, és rögeszméje szolgálatába állítja őket. Csatába küld, mint halálra szánt katonákat, hogy hajtsák végre parancsait. Neked ott már nem lesz szavad! Az ész hatalomvágya a legerősebb szenvedély a világon. Nem tudod megfékezni. A lángja felperzsel minden józanságot, s te véreddel szolgálod. Most mondom neked utoljára: az értelem nem a természet törvényeit követi, hanem épp ellenkező a szándéka. A saját törvényeit akarja előírni neki. Ezt a csatát az ész nem nyerheti meg. A természet törvényei nem engedik. Érted, Tao-vu?! Tulajdonképpen minek képzeled te magad?! – tette fel a kérdést egy csöppet sem barátságosan az apát Tao-vunak, aki kolostorunk egyik legjobb képességű szerzetese volt. Sajnálunk volna megválni tőle, mindig aggódva figyeltük a vitáit Lin-csivel, de most minden veszni látszott. Az apát már lemondott róla. Tao-vu rendületlenül bízott éles eszében, sohasem voltak kétségei. Nem ismerte fel az értelem korlátait. Ezért akarta nyakába venni a világot, és fellelni a titkos tanításokat.

– És még egy dolog, Tao-vu! – folytatta Lin-csi. – Azt se gondold soha, hogy az elme, legyen bár lángelme, kitalálhat valaha olyan technikát, amelynek segítségével elvarázsolhatod magad innen, a sárból. Józan ésszel is megsejtheted a végtelenséget, olykor elringathatod magad benne, de örökre nem válhatsz eggyé vele. Nem ilyen könnyű eltakarítanod magad a földi világból.

– Seholy a szellem birodalmában nem találsz írást, mely megtanítja ezt neked. És te sem találsz föl a varázslatot, mert nincs ilyen. Legfeljebb ábrándképekkel csalhatod magad, ábrándképekkel, melyek elborítják elmédet és látásodat.

Üres héj vagy csupán, Tao-vu, ki most megtelt az értelem göggyével! Hatalmat akarsz a túlsó világ felett, de még földi határaidat sem ismered. Nem hozol az utadról senkinek üdvösséget. Túlbecsülsz magad!

Menj, ne is lássalak!

A HANG hangjai

Hogy a HANG-nak milyen a hangja, azt már közel egy éve tudom, ám múlt héten végre élőben is hallhattam, és bizony - sok más emberhez hasonlóan - rögtön bele is szerettem. Igazából nem is tudom, hogy lehet-e nem beleszeretni ebbe a hangszerbe... Ha egy mondatban kellene összefoglalnom a HANG-ot – kis utalással a M.É.Z.-re – azt tudnám mondani, hogy tényleg ÉL a zene.

De kezdem az elején, azzal, hogy mi is az a HANG.

A „hang” szó sokáig a fülünk által felfogható rezgéseket jelentette, ám újabban az eddig megszokott jelentésén túl egy hangszert is jelöl, méghozzá nem is akármilyen hangszert.

Első pillantásra a HANG úgy néz ki, mintha „két nyél nélküli wokot” összehegesztettek volna, vagy – kevésbé konyhai hasonlaltal élve – összefordított teknősbéka páncélokra, esetleg egy formás UFO-ra emlékeztet. Az acél UFO alsó felén, középtájt egy ovális lyuk, a tetején körben 8 bemélyedés (ún. hang-kör) és egy bütyök található. Az alsó lyuk Gu névre hallgat, ennek köszönhetőek a basszus hangok. A felső bütyök, a Ding, a mély hang (az újabb HANGokon ez D4), amihez a hang-köröket hangolják. A HANG megszólaltatása viszonylag egyszerű - csak egy ember kell hozzá, aki az ölében vízszintesen vagy függőlegesen tartva, tenyérrrel, csuklóval vagy ujjakkal dobol rajta (bár a svájci gyártók többször kategorikusan kijelentették, hogy a HANG nem dob. Tehát a HANG nem dob.) Az ütések megrezgetik az acélt, fellép a jó öreg Helmholtz-rezonancia, az ütés helye és módja pedig meghatározza a hang magasságát. A végeredmény egy különleges hangzásvilág, ami mintha megrezgetné az embert belülről. Ahány ember, annyiféle hangszerhez hasonlítják a hangzását. A széles palettán szerepel a hárfá, a karibi steelpan, a tibeti hangtálak és összehangolt templomi harangok is - persze a hasonlóság nemcsak a hallgató fantáziájától, hanem a megszólaltatás módjától is függ. Az egyik lelkes (és szerencsés) tulajdonos így szemléltette: „amikor ráesik az eső, azt mondják, az az istenek játéka”.

Hangzás alapján én először azt hittem, hogy a HANG valamilyen újra felfedezett ősi, törzsi hangszer, amely sok évtized vagy évszázad után divatba jött - így igencsak meglepődtem, amikor megtudtam, hogy éppen ellenkezőleg: először a 2001-es Frankfurti Zenei Vásáron jelent meg, vagyis egyike a legújabb hangszereknek. Feltalálói, a svájci Felix Röhner és Sabina Schärer a karibi acéldobokból (steelpan) indultak ki, de az ihletők között szerepel több érdekes hangszer, így a gong, a gamelan, a ghatam és a harang is. Az első HANG akusztikai kísérletek hosszú sora után, mintegy 20 éves kutatás eredményeképpen, 2000-ben született meg Bernben. Azóta több generációja is létezik (mintegy 45 típus), és jelenleg is folynak a további fejlesztések.

A világon jelenleg mintegy 5-6000 HANG létezik, hazánkban körülbelül 10 példány lehet. Ezen boldog tulajdonosok közül én Pável Norbertet hallhattam, csellóval és hegedűvel kísérve.

Hogy hogyan kerültem el a koncertre? Nos, ez hosszú történet, ami az egy évvel ezelőtti vizsgaidőszak valamelyik unalomba vesző és tanulásba fulladó napján kezdődött egy ismerősöm Facebookon közzétett linkjével. Ahogy ez lenni szokott, vizsgaidőszakban az ember fokozott érdeklődést mutat minden link iránt (és úgy általában bármi iránt, ami nem a tananyag). A videóban két ember ült egy fjord felett, és valami furcsa edényt csapkodva zenéltek. Ez volt az első találkozásom a HANG-gal, és mondanom sem kell - az első szemöldök-felszaladás elmúltával - rögtön megtetszett a hangja és a játszott zenéjük. Ahogy vizsgaidőszakban lenni szokott, nagy lelkesedésemben megnéztem az összes kapcsolódó videót, és az egyik alatt hamarosan kiszúrtam egy feliratot - „Norbert Pável”. Rögtön ment a villámlevél az ismerősömnök, hogy tudja-e, hogy ezek magyarok? Jött is a válasz: „Hát, persze. Az ismerőseim, szoktunk együtt zenélni.” Ezzel meg is találtam vizsgaidőszakom fénypontját. Egy éves csend következett, mert Norbi külföldön járt a HANG-jával, vagy épp én nem értem rá koncertre menni. Már-már elfeledtem a dolgot, amikor egy nap este hétkor megtudtam, hogy 1,5 óra múlva kezdődik a koncertje ismerősömmel a Szimpla Kertben... Igaz, hogy volt aznap estére program, de a „HANG+cselló+hegedű” hívószónak nem lehetett ellenállni.

Már az első szám alapján is megállapítottuk, hogy szerencsés ez a hangszer-összeállítás. Amikor a második számnál csatlakozott egy gitáros, megijedtem, hogy elrontja az addigi harmóniát. De az első akkordok alatt kiderült, hogy pont ez a hangzás hiányzott a zenéből, és a gitár nemhogy nem bontja meg a zene egyensúlyát, de megsokszorozza a zene erejét. Valahogy a gitárral feltámadt a zene, és lejött hozzánk a színpadról. Mindenkinek mozogni kezdett a keze és a lába - a zene szinte testet öltött, aztán mintha nem is rajtunk kívül, hanem bennünk zengett volna. Hallottam már jó zenét - olyat, amitől a hátamon végigfut a kellemes borzongás, olyat, ami képeket és történeteket varázsol a szemem elé, olyat, ami mintha tökéletesen kifejezné azt, amit gondolok vagy érzek - de ehhez hasonlóval még nem találkoztam. Olyan volt, mintha ébren álmodnék - mintha a zene által elmesélt történetek nem a szemem előtt, hanem bennem történnének. A későbbiekben egy furulya (ill. felváltva trombita) és egy énekhang is csatlakozott a csapathoz, és kiderült, hogy a jó zenét a katarziszig lehet fokozni. Legalábbis a koncert végére úgy éreztem, mintha fényt lélegeznék. Csak a koncert után tudtam meg, hogy az előadás nagy része improvizáció volt. Bár valószínűleg az akadémiai követelményeknek nem felelt meg a koncert, a zene Élt és Megmozgatott minket, jobban, mint eddig bármilyen más zene. Ha tehetitek, mindenképpen hallgassátok meg egyszerűen élőben!

Sajnos egyelőre csak cikket írhatok az élmény hatására, és jó ideig nem gazdagíthatom a magyarországi HANG-készletet, a HANG-ot ugyanis csak a svájci gyártótól (PANArt) lehet beszerezni, potom 320-500 000 Ft-ért - jobban mondvá lehetett beszerezni, hiszen 2008 óta szünetel a gyártás. A svájciak korrektségére jellemző, hogy addig is lehet e-mailben rendelni - a rendelést a gyártás újrakezdéséig megőrzik.

Kiváncsi vagyok, betelt-e már az e-mail fiókjuk...

Pató Zsuzsanna

Háború és Béke

„...A virágon ülő méh megszúr egy gyermeket. A gyermek fél a méhektől, és azt mondja, a méh célja az, hogy megcsipje az embereket. A költő elgyönyörködik a méhben, amely beleereszti szívókáját a virág kelyhébe, és azt mondja, a méhnek az a célja, hogy beszívja a virágok zamatát. A méhész, észrevéve, hogy a méh virágpont és nektárt gyűjt és behordja a kasba, azt mondja, a méh célja a mézgyűjtés. Egy másik méhész, közelebbről tanulmányozza a raj életét, azt mondja, a méh azért gyűjti a virágpont és a mézet, hogy táplálja a méhivadékokat, meg hogy királynőt neveljen, tehát a méh célja a faj fenntartása. A növénytan tudósa észreveszi, hogy a méh a kétlaki virág porával a bibére szállva megtermékenyíti a virágot - és a botanikus ebben látja a méh célját. Egy másik a növények vándorlását figyelve azt látja, hogy a méh előmozdítja ezt a vándorlást - ez az újabb megfigyelő pedig azt mondhatja, ebben van a méh célja. De a méh végső célja nem merül ki sem az egyik, sem a második, sem a harmadik célban, amelyet az emberi elme felfedezhet. Minél magasabbra emelkedik az emberi elme e célok felismerésében, annál nyilvánvalóbbá válik, hogy nem foghatja fel a végső célt.”

IVÁN GYERMEKKORA

Rendező:
Andrej Tarkovszkij

1962

„Az ember csupán azt figyelheti meg, hogy a méh élete egybevág az élet más jelenségeivel.
Ugyanezt kell mondanunk a történelmi személyek és a népek céljairól is...”

Költők

*De hol van már, mondd, a régi síkság
Hová költők hada vissza-visszajárt
Az az őszinte táj
Mely ezer színben pompáz*

*Határtalan messzeség érzete
Hívogat, vágyat ébreszt s készletet
Hogy várjam, hogy jöhessen
Dacolva a zord hideggel*

*És jön a tavasz, meglátod
Elkápráztató színesek azok a virágok
És a Szél, a szél csak szárnyal szabadon
Végig a kietlen rónaságon*

*Én meg csak állok megdermedve
A fodrozódó vizet nézegetve
Beszívva a tavasz finomságát
Élvezve a faágak árnyékát*

*Gondolataim mégis titeket keresnek
Régmúlt századokban elveszettek
Hogy szemetekkel láthassak
És szívetekkel bízva bízzak*

Bere Anikó

Okos-e a kos?

Ahogy kollektíven kinyúltunk a csillagos ég alatt a fizika tanszéken, és főlék vetült egy emberi test, különböző testrészein különböző horoszkópok rajzaival, felfigyeltem. Nemcsak azért, mert nevetés kezdte pizskálni az orrom, látva milyen „nemes” testrészt birtokolok, hanem azért is, mert nem értettem a magyarázatot. Emlékszem a Kos (testrésze a fej) volt a fő példa, és elhangzott, hogy a Kosok mennyire okosak, aztán pedig egy olyan információ is, hogy az alább jelölt testrészekre kell a pácienseknek a legjobban vigyázniuk, merthogy az a leggyengébb pontjuk. Na most akkor okos a Kos, vagy lévén a feje a leggyengébb pontja, buta? Az én nyugati fejem, aki „igen-nem” válaszokra van programozva, s képtelen dichotómiákban gondolkodni, megoldást igyekezett keríteni. Az „is-is”, „sem-sem”, „talán-talán”, „kettő között” válasz sehogyse tetszett neki. Így egy kis kutakodásba kezdtem, s mivel érdekesnek tűnt a téma, amolyan laikus módon megosztanék néhány dolgot.

Az itt látható hölgyön mindenki azonosítani tudja magát. No, de hogy kell ezt olvasni és fordítani? A régiek úgy tartották (s tartják sokan ma is), hogy amit általában betegségnek nevezünk, az tulajdonképpen csak egyfajta tünet, a lélek szenvedésének testi kifejeződése. Az ókortól a középkor végéig minden orvos egyben asztrológus is volt. Hippokratész, Paracelsus, Nostradamus a betegséget nemcsak a tünetekre szűkítette, hanem a mélyebb összefüggéseket is kereste. Azt vallották, hogy a test és a lélek elválaszthatatlan egész. Tehát, ha a lélek valamtől szenved, akkor betegséggel „üzen”, méghozzá a test azon részén, ahol a beteg horoszkópja a „leggyengébb pontot” jelöli.

A következőkben javallok egy kis keleties hozzáállást, hogy ne igaz-hamis ellentétpárokban közelítsük meg a témát, sokkal inkább korok felgyülemlett tudásaként, melyekről jó hallani. Hogy zörög, nem zörög, vagy mitől zörög a haraszt, annak ki a biztos tudhatója?

Tehát tetőtől talpig itt találjátok a horoszkópok felosztását és a hozzájuk tartozó testrészeket, ahol leggyakrabban lehet problémátok, utána pedig a kérdéseket, amelyeket érdemes feltenni, ha ezen a tájékon jelenik meg bármilyen jelzés, tünet, fájdalom.

KOS

Testrészek: fej, arc, felső fogsor.

Kérdések: Mit akarok túlságosan? Hogy állok az önérvényesítéssel?

BIKA

Testrészek: nyak, alsó állkapocs és fogsor, kisagyi rész, nyaki erek és csigolyák.

Kérdések: Mihez ragaszkodom túlságosan? Mit nem tudok lenyelni?

IKREK

Testrészek: vállak, karok, kulcscsont, szegycsont, bordák, lapocka, mellkas.

Kérdések: Hova rohanok? Milyen a kommunikációm?

RÁK

Testrészek: mell, gyomor, gyomorszáj, könyök.

Kérdések: Mit nem tudok megemészteni? Mit szeretne a belső gyermekem?

OROSZLÁN

Testrészek: szívtájéék, hátgerinc, nagyagy, alkar, csukló.

Kérdés: Hogy állok a szeretettel?

SZŰZ

Testrészek: altest, lép, máj, epe, patkóbél, vékonybél, feregnyúlvány, kéz, ujjak.

Kérdések: Mit nem tudok megemészteni? Hogy állok az elfogadással?

MÉRLEG

Testrészek: derék, lumbális rész, vesék.

Kérdések: Mi a baj a kapcsolataimmal? Hol billentem ki az egyensúlyomból?

SKORPIÓ

Testrészek: nemi szervek, vastagbél szakaszai, húgycső és -hólyag, orr.

Kérdések: Mit nem tudok elengedni? Mitől akarok görcsösen szabadulni?

NYILAS

Testrészek: csípő, fenék, keresztcsont, felsőcomb.

Kérdés: Van-e hitem?

BAK

Testrészek: térd.

Kérdések: Hol vagyok elmeredve, esetleg beszűkülve? Hogy állok az alázattal?

VÍZÖNTŐ

Testrészek: alsó lábszár, boka.

Kérdés: Hogy állok a szabadsággal?

HALAK

Testrészek: lábfej, talp.

Kérdés: Jó úton járok az életemben?

Kíváncsiság kezdte fűrni az oldalamat, hogy milyen arányban képviseljük a csillagjegyeket bolyais csoportunkban. Talán mindenkit érdekelne, kik a hasonzorúiek. Előre elnézést kérek a felsőbbévesektől, de csak magunkról, „a kicsikről” csináltam egy kis kimutatást, de remélem, hogy onnan senkit nem hagytam ki.

Kos	Bika	Ikrek	Rák	Oroszlán	Szűz
Czenthe Anna Tél Bálint Tóth Estilla Nagy Dóra	Vizer Rita	Demeter Lilla Filep Tamás Nagy Beatrix	Benyhe István Miklós Ágnes		Muesi Márton Stippingner Marcell Trásy Bence Virág Ágnes
Mérleg	Skorpió	Nyilas	Bak	Vízöntő	Halak
Módis Dóri Tinkó Maté	Balázs Géza Bere Anikó Kunt Anna		Cserai Zoltán Fábián Kristóf Sipos Éva		Dobi Reka Kunt Zsuzsanna Pató Zsuzsi

Hát itt vagyunk. Bár biztos vagyok benne, hogy nagyon sok érdekes dolog lehetne a táblázat alapján összeirogatni, s izgalmas lehetne összehasonlítókat végezni arról, hogy kinek kivel és miként determinált a kapcsolata, de hely szűkében itt csak kevés dologra futja.

A mi csoportunkban a Szűzek és Kosok viszik a pálmát. Ezek freudi társítását nem merném elvégezni, de mindenképp érdekes párosításnak tünnek. Persze az Ikrekkel bajban voltam; nem tudtam, duplán kell-e őket számítani – merthogy ezzel átvinnék a vezetést -, de skhizo hajlamukra végül intraperszonális problémaként tekintettem. Nyilasok, Vízöntők és az Oroszlánok teljesen hiányoznak, a többiek mind csoportban vannak. Csak egy szem bikánk árválkodik, de ő hamarosan kínai bikatársakat fog szerezni, mi pedig bikapártiak vagyunk, ha szárvaik mindig csak fölfelé tartja.

A jegyek egymással való viszonyának leírásában egy egyszerűsített megoldást választottam: alapelemek alapján valami épkezlábat mondani. 4 tűzünk, 8 vízünk, 5 levegőnk és 8 földünk van. Lévén a két legnagyobb tábor a vízé és a földé, halljuk a többség miképpen formálja a csapatunkat.

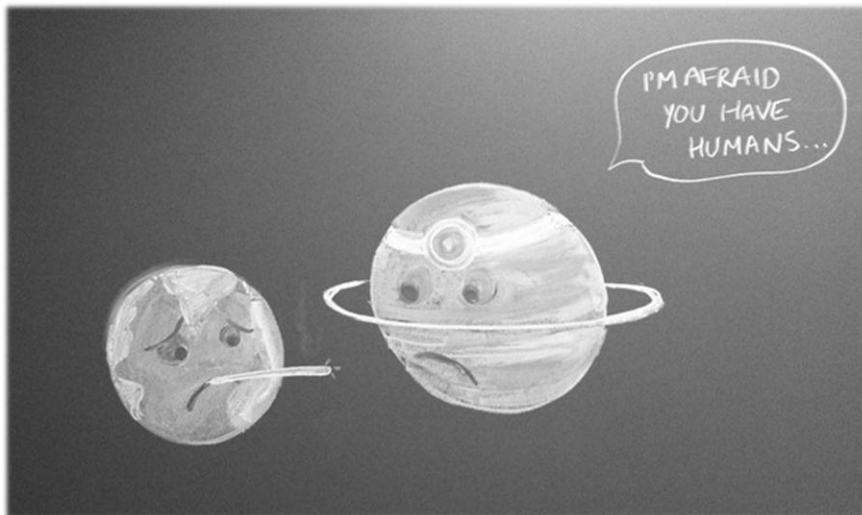
A föld – és a vízjegy egymásra hatása: A két rokon jegy találkozása harmonikus lehet. A víz megtermékenyíti a földet, a föld pedig medret ad a víz folyásának. Ugyanakkor, ha nem figyelnek eléggé egymásra, előfordulhat, hogy az érzelmek és szenvedélyek elfolynak a messzeségbe. Ha van kölcsönös odafigyelés, akkor könnyen eggyé válnak, és megszűnik a „te” és „én”, kialakul a „mi”. A víz odaadása harmóniába hozható a föld ragaszkodásával.

No, ezt tartjuk szem előbb pupákok, kolbászok, meg mindenek, amik még vagyunk s leszünk!

Kunt Anna

Ég és Föld

- Jean, maga szerint élnek élőlények azon a csillagon?
- Bizonyára uram, hiszen kivilágították.

Sherlock Holmes és dr. Watson túrázni mennek, felállítják a sátrukat, és elalszanak. Néhány óra múlva Holmes felébreszti hűséges társát:

- Watson, nézzen fel az égre és mondja meg, mit lát!
- Millió csillagot látok.
- És mit mond ez önnek?

Watson eltöpreng egy darabig.

- Asztronómiai szempontból ez azt jelenti, hogy milliónyi galaxis létezik, és potenciálisan milliárdnyi bolygó. Asztrológiaiilag ez azt jelenti, hogy a Szaturnusz az Oroszlánban áll. Az idő tekintetében ez azt jelenti, hogy körülbelül negyed négy van. Teológiai szempontból ez a bizonyíték arra, hogy az Úr mindenható és hogy mi kicsinyek és jelentéktelenek vagyunk. Meteorológiai nézőpontból ez arra enged következtetni, hogy holnap gyönyörű napunk lesz. És Önnek mit mond ez?

- Watson, maga idióta! Valaki ellopta a sátrunkat!